

μαξιλάρι

μαξιλάρι, το, ουσ. [<μσν. μαξιλλάριν <μαξιλλάριον, υποκορ. του λατιν. maxilla], το μαξιλάρι. **1.** οτιδήποτε χρησιμοποιούμε ως προσκέφαλο: «κάθε βράδυ στην εκδρομή είχα το σακίδιό του μαξιλάρι». (Λαϊκό τραγούδι: σε πόνεσε η καρδιά μου και σε γουστάρει κι έχω τα δυο σου χέρια για **μαξιλάρι**). **2.** το άτομο εκείνο που στο παιδικό παιχνίδι μακριά γαϊδούρα κάθεσαι στον τοίχο κι επάνω του ακουμπάει το κεφάλι του το πρώτο παιδί από την ομάδα που είναι υποχρεωμένη να δέχεται στη ράχη της τα παιδιά της άλλης ομάδας: «αφού εμείς χωριστήκαμε σε δυο ομάδες, εσύ θα καθίσεις μαξιλάρι».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας